

Genees mijn ziel

Genees mijn ziel, ik heb mij leeg geroofd.
Mijn woorden plat gepraat, mijn tong geleend aan leuzen.
Ik heb gezondigd tegen de stilte die mij draagt na U.

Wordt zacht, erbarm U, zend een nacht van stilte.
Schoot van genade. Zaad van nieuw begin.

Gij hebt de armen uit het stof getild, maar mij vergeten.
Was ik te zwaar, te licht, te rijk aan klachten en gejank?
Keer op uw schreden, til mij op uw schouders.

Een groot veel stemmig koor is mijn gemoed.
Onbedaarlijk zal ik voor u zingen.

Zo is het middag en zo valt de nacht. Zo gaat de nacht voorbij
En is het morgen. Ik droom van een stad neerdalend uit de hemel
En hoor de stem: "het oude is voorbij".

Ik moet nog, wil hier nog zijn.
Geef mij tijd voor liefde.
Met de kracht van eeuwigheid.

Frederiek de Baat

Afzender:
Protestantse Kerkgemeenschap
Watergraafsmeer
Hugo de Vrieslaan 2
1097 ED Amsterdam

NB Het laatste was voor Frederiek de Baat het belangrijkste: dat zij nog van haar kinderen persoonlijk afscheid kon nemen en persoonlijk met ze kon praten. En dat is gebeurd: zij heeft ze nog allen apart kunnen spreken.

Dringend redactieleden gezocht!

Onlangs heeft Mw. Lies Palmer moeten besluiten om zich uit de redactie van MeerZicht terug te trekken. Jarenlang heeft zij het type-werk voor ons gemeentebblad gedaan, maar door klachten aan haar handen is dat niet langer mogelijk. In ieder geval willen we haar danken voor het uittypen van zeer veel artikelen. Sommige daarvan waren in een volstrekt onleesbaar handschrift geschreven, maar steeds is ze erin geslaagd om er weer een helder verhaal te maken. Lies, hartelijk dank voor al dit werk (op een soms weerbarstige computer). Bedankt ook dat je je huis iedere maand beschikbaar stelde

voor de redactievergaderingen! En natuurlijk wensen we je veel sterkte toe met de problemen aan je handen.

U begrijpt het al. We zijn op zoek naar uitbreiding. Ditty Peeters en ik vormen op het moment de redactie van MeerZicht en dat is echt te weinig. In ieder geval zijn we op zoek naar iemand met meer type-ervaring dan wij zelf om de handgeschreven of uitgeknipte kopij op de computer uit te typen. Maar daarnaast zou uitbreiding van de redactie geen luxe zijn. Ditty en mij ontbreekt het aan de tijd om iets extra's te doen: leuke in-

terviews, een serie artikelen of iets dergelijks.

Binnenkort zal de redactie ook samen met de kerkenraad een evaluatie van MeerZicht doen en voorstellen voor de toekomst formuleren. En na zeven jaargangen is de lay-out misschien ook wel aan een opfrisbeurtje toe. Het liefste doen we dat samen met nieuwe mensen, zodat die van meet af aan hun inbreng kunnen hebben.

Interesse? Neem dan contact op met Ditty (665 66 01) of met ondergetekende (665 98 18).

Dick Spijker

Protestantse Kerkgemeenschap Watergraafsmeer

Adres

Carin te Hoonte (scriba)
Dulongstraat 33
1097 RV Amsterdam
692 53 46

E-mail

kerkenraaddebron@hetnet.nl

Internet

www.kerkdebron.org

Predikanten

Ds. C.H.W. van den Berg
Middenweg 197
692 80 89

Ds. B.A. Venemans
Hugo de Vrieslaan 4
665 68 31

Kerkelijk bureau

Gereformeerd
Guus Westra
Avogadrostraat 8 hs
692 29 15 westra230@zonnet.nl
Hervormd
Hugo de Vrieslaan 2
dinsdagen 09.00 - 12.00 uur
665 55 32 (kantooruren)
665 30 35 / 693 78 13
(spoedzaken)

Gironummers

Ger. Kerk Watergraafsmeer
511 10 71
Hervormde Gemeente
Amsterdam- Watergraafsmeer
461 209 (vrijwillige bijdragen)
31 628 (giften, etc)
Diakonie Ger. Kerk W'graafsmeer
393 56 23
Diakonie Hervormde Gemeente
Amsterdam-Watergraafsmeer
462 20 84 of 152 74 04
Meer-Zicht
477 34 00
Coll.van Kerkvoogden Herv.
Gemeente Watergraafsmeer

Meer-Zicht is het maandblad van de Protestantse Kerkgemeenschap Watergraafsmeer. Het is een platform voor berichten, meningen en achtergronden.

Meer-Zicht wordt verzonden aan gemeenteleden en verschijnt steeds op de eerste vrijdag van de maand.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen te wijzigen, in te korten of in het geheel niet te plaatsen.

Redactie en vormgeving

Dick Spijker
Laplacestraat 80-1
Ditty Peeters
Fraunhoferstraat 27
Mw. L. Palmer
Egstraat 10

E-mail:

dspijker@soz-pinkroccade-home.nl

MeerZicht verschijnt ook in braille-uitvoering en kan op verzoek in digitale vorm per e-mail worden toegezonden (pdf-formaat)

**Kopij nummer 5
19 april 2004**

Aboonementenadministratie
Zie: kerkelijk bureau

een overdenking voor de Stille Week en Pasen bij Gezang 185

Het kruis als troon

Gezang 185 is een oud lied, gedicht door Venantius Fortunatus, die leefde in de zesde eeuw. Het is een duistere tijd. Aan het West-Romeinse keizerschap is in 476 een einde gekomen. In 496 laat de Frankische koning Clovis zich dopen. Daarmee krijgt het christendom vaste voet in West-Europa. In 535 wordt Venantius Fortunatus geboren bij Treviso, een stadje in de buurt van Venetië. Hij kreeg zijn opleiding in Ravenna, toen een centrum van beschaving. Naar eigen zeggen heeft hij na genezing van een oogziekte een gelofte gedaan aan Martinus van Tours, ons aller St. Maarten, om naar Frankrijk te gaan. Daar vond hij als hofdichter werk aan het hof van een van de vele koninkrijkes, die Frankrijk toen kende. Later kwam hij in Poitiers, aan het hof van koningin Radegunde. Zij was een vrome vrouw. Tussen haar en Venantius ontstond een geestelijke vriendschap. In 600 werd hij bisschop van Poitiers, waar hij in 609 stierf.

Van zijn hand staan er twee liederen in het Liedboek: Gezang 185 en gezang 186. Beide zijn zogenaamde kruisliederen, die hij heeft gemaakt naar aanleiding van een

relikwie van het kruis, dat koningin Radegunde had verworven. Toen deze relikwie in Poitiers aankwam, werd dat gevierd met een grote processie, waarbij deze liederen werden gezongen. Ook al denken wij anders over de waarde van een relikwie, toch is het goed om deze achtergrond in gedachten te houden bij het lezen en zingen van deze liederen.

Vooraf Gezang 185 roept de associatie op met een militaire zegetocht. Des konings vaandels gaan vooraan! Maar let wel, het zijn niet de vaandels van een koninklijk leger, dat in een veldslag de overwinning op de vijanden heeft behaald. In Gezang 186 staat welk vaandel is bedoeld: 't Vaandel dat de Heer zal steken, is het kruis waaraan Hij lijdt. Niet de vaandels als teken van koninklijke pracht en praal, maar het kruis gaat voorop in deze zegetocht. De overwinning is niet behaald door menselijk wapengeweld, maar door het geheimenis van het kruis. En dat is dat de Schepper als schepsel lijdt, dat Hij geofferd is als Lam en zo ons ter hulpe kwam, en dat het water en bloed dat de speer uit zijn zijde deed vloeien, ons reinigde in overvloed.

Zo is het kruis voor alle volkeren het teken, dat God vanaf het hout regeert. Dat ontleent Venantius aan een lied van David. In een oude latijnse vertaling van Psalm 96:10 staat: Zegt onder de volken: de Heer regeert van het hout. Het kruis is Gods troon! Wat eerst nog het schandhout wordt genoemd, wordt nu een met purper beklede boom. En het bloed dat het kruishout rood kleurt, wordt nu het purper van de koningsmantel die over de troon is uitgespreid. En dan verschuift het beeld nog een keer. Het kruis als troon wordt nu de levensboom, die in het midden van de hof van Eden staat. En de vrucht, die we mogen eten om het leven te vinden, is de Heer zelf.

Daarmee is dit gezang als kruislied meteen een Paaslied. Of zoals Venantius het in het voorlaatste vers verwoordt: O kruis, u groet ik, want gij zijt mijn hoop in deze lijdenstijd. Geef vrolijkheid aan wie u vertrouwt, genade, wie zijn kwaad berouwt. Ik wens u met dit lied een gezegende Stille Week toe en een gezegend Pasen.

B.A. Venemans

Mensen

In Memoriam

Frederika Adriana Visser

Op de leeftijd van 85 jaar is op 1 maart overleden. Frederika Adriana Visser, sinds 1985 weduwe van E.C. de Baat. In de dienst van danbaarheid, hebben wij op een waardige en dankbare dienst afscheid van haar moeten nemen. De voorganger was ds. Ab Venemans en onze eigen organist was een hele steun met het zingen van de vele liederen en een mooi stuk uit de Mattheus, "Wenn ich einmal soll scheiden". Er werd altijd heel veel gezongen in huize De Baat zowel binnen als wel buitenshuis. Voor Riek de Baat waren de laatste maanden en weken erg zwaar en in haar laatste weken in het ziekenhuis was het duidelijk dat zij de dagen van haar leven aan het aftellen was. Als jong meisje al, moest zij de zorg opzich nemen voor het gezin. Op de zangvereniging vond zij haar vriendje en op jonge leeftijd trouwde zij haar Eduard en vormden samen een groot gezin. Hij was haar grote liefde, steun en toeverlaat, ook haar klankbord en tegenpool. Toen hij in 1985 overleed was dat een groot verlies voor haar en het gezin. Riek's hart lag op de tong en dat gaf wel eens problemen. Maar dan was

Er altijd Eduard om alles in goede banen te leiden. Als ik haar moet en mag typeren voor haar grote schare kinderen, groot en klein, dan is, en was zij niet de kloek met de kuikentjes, maar meer een Stammoeder. Zij heeft jullie grootgebracht en ook het Christelijk geloof met al haar problemen willen meegeven en overdragen. Ook had zij het moeilijk met alle veranderingen in de kerken. Zij stamde beide uit een Gereformeerd nest. Jullie kinderen hadden in de liturgie een groot aandeel en in het vertellen wat jullie moeder en oma voor jullie heeft betekent. Zo ook het mooie en warme ge-

dicht "Genees mijn ziel, ik heb mij leeg geroofd. Mijn woorden plat gepraat, mijn tong geleend, enz. De kleinzoons hebben haar in en uit de kerk gedragen. En in een lange stoet lopend naar haar laatste rustplaats gebracht. Ook dat kan in onze "Meer" in het jaar 2004. Aan "moeder aarde" toevertrouwd in het familiegraf, maar ook in de handen van de Eeuwige Vader en onze Heer van Pasen. Zij rust nu in vrede.

Ook onze dank voor haar inzet in de gemeente en in haar nadagen voor de zorg voor de ouderen.

Piet Beffers

In memoriam

Hanna Erika Van Hattum-Andersen Røed (Hans)

Op 3 maart is op de hoge leeftijd van 95 jaar overleden Hanna Erika van Hattum-Andersen Røed. Voor velen 'Hans'. Vele jaren woonde zij in de Pythagorasstraat en in haar laatste levensjaar verbleef zij in De Open Hof.

Op 9 maart hebben wij in de aula afscheid van haar genomen in een dankdienst onder leiding van de predikanten Marja van Gaalen en Kees Bijl.

Woorden werden gesproken door haar dochter Astrid en haar zoons Arne en Lex en namens de kleinkinderen door Tinok. Woorden, verhalen over haar leven als moeder en grootmoeder. Verhalen van dankbaarheid over haar betekenis voor hen allen en voor velen in haar omgeving; over haar humor en over haar rituelen, bijv. bij de viering van het kerstfeest. In al deze woorden klonk de intense liefde, vriendschap en waardering van moeder voor de kinderen en kleinkinderen maar ook de vreugde en de trots zo'n moeder en grootmoeder zo veel jaren in hun midden te hebben gehad.

In onze gemeente is zij vele jaren actief geweest in de kerkenraad, in

het bejaardenwerk. Vaak werd zij gesignaleerd in de Meer, rijdend in haar Dafje. Lange tijd bleef zij met veel belangstelling het wel en wee van onze gemeente volgen.

Hans werd geboren in Duitsland, verhuisde naar Noorwegen, naar West-Indië, naar Nederland.

De tekst boven de rouwcirculaire luidt: "Breek uw tent op, ga op reis naar het land dat Ik u wijs". Bij de overdenking werd gelezen uit de Openbaring aan Johannes 21 vs. 1 t/m 5. De nieuwe hemel, nieuwe aarde, het nieuwe Jeruzalem. Het leven van Hans was vaak inpakken, op reis gaan naar een onbekend land. Haar leven was ook een reizen naar het nieuwe Jeruzalem, reizend in een vast vertrouwen op haar Heer.

Met elkaar zongen wij haar lievelingslied: "Door de wereld gaat een woord en het drijft de mensen voort".

Vertrouwend op dit geloof hebben wij haar in dankbaarheid haar lichaam gelegd in de handen van God.

L.R.

Op 3 maart 2004 overleed in De Open Hof mevrouw Hanna Erika van Hattum - Andersen Roed. Op 9 januari had zij in de kring van haar familie haar 95e verjaardag uitgebreid gevierd. Daarna ging het steeds minder goed met haar. Haar gehoor was heel slecht, waardoor het communiceren moeilijk werd. Gelukkig had mevrouw van Hattum altijd zelf wel iets mee-gemaakt waarover ze graag vertelde. Zij had een bijzonder leven achter de rug en als kind op veel plekken in de wereld gewoond. Het laatste jaar van haar leven woonde zij in De Open Hof het voelde alsof ze 'thuis' was. Terwijl ze vanaf 1933 in de Pythagorasstraat heeft gewoond, waar zij ook na het overlijden van haar man in 1967 een sfeer van gezelligheid en openheid

creëerde. Ze was geestig, vitaal en dapper, betrokken bij maatschappelijke ontwikkelingen, meelevend en actief binnen de kerkelijke gemeente van de Emmakerk. Zo heeft ze jarenlang de Emmaclub geleid en deed vrijwilligerswerk in De Open Hof.

Voorafgaande aan de crematie is op dinsdag 9 maart in de aula van begraafplaats De Nieuwe Ooster de afscheidsdienst gehouden. Haar kinderen en kleinkinderen hebben in verhalen geschetst wie hun moeder en oma was en wat zij heeft betekend in hun leven. Daarna hebben ds. Kees Bijl, huisvriend van de familie Van Hat-tum, en ondergetekende haar leven herdacht in het licht van het evangelie van de hoop op een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. En we hebben haar lievelingslied gezongen: "Door de wereld gaat een woord".

*Marja van Gaalen-van Veen
pastor Zorgcentrum De Open Hof*

**In memoriam
Pieter van Westen**

Op 17 februari is overleden Pieter van Westen in de leeftijd van 76 jaar, hij woonde in de Fahrenheitstraat 3.

Hij was een man die in alle eenvoud leefde. Hij heeft veertig jaar lang hard gewerkt, waarvan dertig jaar als onderhoudsmonteur in Het Nederlands Kanker Instituut. Omdat hij vaak met asbest moest werken, is juist dit werk ook de oorzaak geweest van de ziekte, die een einde aan zijn leven heeft gemaakt. Wie hem heeft gekend, had hem graag een langer leven gegund, juist omdat hij zo genoot van zijn pensioen. Hij was gelukkig in zijn eigen huis, tevreden in alles. Of zoals zijn zoon zegt: Hij kon zich vermaken op de vierkante meter, meer ruimte had hij niet nodig.

Belangrijk voor hem was ook zijn geloof. In zijn jonge jaren was hij actief in het jeugdwerk in de Meer. Na zijn verhuizing naar Zuid ging hij naar de Amstelkerk. Later werd de kerkgang minder, maar hij be-

hield zijn geloof. Dat bleek ook in zijn laatste levensdagen in het O.L. V. Gasthuis. Hij was niet bang voor de dood. Toen hij beseftte dat hij de strijd tegen zijn ziekte niet kon winnen, verlangde hij naar de eeuwige rust en verlossing van zijn pijn. Hij vertrouwde zich toe aan Gods liefde.

In ditzelfde vertrouwen hebben wij met zijn zoon en schoondochter en met zijn familie en vrienden afscheid van hem genomen op dinsdag 24 februari in de aula van het crematorium Westgaarde.

B.A.V.

**In memoriam
Anna Maria Mol-Grondman**

Op 23 februari is overleden Anna Maria Mol-Grondman in de leeftijd van 94 jaar. Zij woonde in het Willem Dreeshuis. Zij was een bescheiden en eenvoudige vrouw, die het de laatste jaren van haar leven niet gemakkelijk heeft gehad. Door haar ziekte was zij gedwongen het bed te houden. Daarbij werd zij liefdevol verzorgd door haar man. Toen deze enige tijd geleden overleed, bleef zij eenzaam achter, ondanks de goede zorgen van haar zoon. Zij is in de besloten kring van de naaste familie begraven.

B.A.V.

**In memoriam
Piet Voorwinden**

Op 14 maart is overleden Pieter Engelbert Voorwinden in de leeftijd van 85 jaar. Hij woonde Fraunhoferstraat 3. Zijn overlijden is een zware slag voor zijn vrouw, die al lange tijd in Amstelhof verblijft. Hij bezocht haar, als het even kon, dagelijks. En als het niet lukte, omdat hij zelf ziek was, maakte hij zich bezorgd of zij zijn bezoeken niet zou missen. Deze bezorgdheid tekende hem. Hij had niet alleen een grote liefde voor zijn vrouw, met wie hij onlangs zestig jaar was getrouwd, maar hij stond ook altijd voor anderen klaar. Hun neefjes en nichtjes logeerden graag bij hen. En de studenten die bij hen op kamers woonden, bleef hij met belangstelling volgen.

De oudere Watergraafsmeeders kennen hem nog wel als drogist, die zijn klanten graag hielp met zijn deskundige adviezen. En onze gemeente heeft hij geholpen door jarenlang de rekening van de diaconie te controleren.

Op 20 maart hebben we voorafgaande aan zijn crematie op de Nieuwe Oosterbegraafplaats met zijn vrouw, familieleden en vrienden afscheid van hem genomen, in dankbare herinnering aan zijn liefde en zorg voor zijn vrouw en voor anderen.

B.A.V.

Overlijdensbericht

Onlangs hoorde ik dat op 22 januari is overleden Lijdia Anna Stehouwer-de Hoop in de leeftijd van 75 jaar. Zij woonde in de Ptolemaeusstraat, maar verbleef al meer dan een jaar in Amstelhof.

B.A.V.

Mutaties 1-3-2004

Nieuw ingekomen. Hr E.J. Oosterhof, Wibautstraat 188-c Vertrokken. Mevr Bakker-Niezen, naar Jan Huddesstraat 14, Amstelveen
Gedoopt. 22 februari, Jaap-Willem Sebastiaan, geb. 27-10-2003, zoon van Jacqueline Timmerman - Eleveld en Jan-Willem Timmerman

Zieken

In het A.M.C. is mv C.J. Bruns opgenomen. Zij hoopt binnenkort naar huis te kunnen terugkeren. Mv S.E. Mooring verblijft nu voor revalidatie in het Andreashuis van St. Jakob, en mv G.J. Fokker heeft in De Open Hof een kamer gekregen.

Al langere tijd worden elders verpleegd: mv J.C.M. Froger in Onze Woning te Diemen, mv M. Mons in het Korthagenhuis, mv H. Steenberg in St. Jakob, mv G. Voorwinden in Amstelhof, dhr. J.W. Sliedrecht in de Geinsche Hof te Nieuwegein, en mv A. Veen in de Buitenhof.

B.A.V.

Vanuit de kerkenraad

Op 8 maart zijn we als kerkenraad weer voor de maandelijkse vergadering bijeen gekomen. We zijn blij, dat mw. van Ruller weer aanwezig is en de taak van voorzitter op zich genomen heeft.

Als aanstaande Protestantse Gemeente Watergraafsmeer zijn we bezig om een beleidsplan te maken voor de komende vijf jaar (2005-2010). Het college van kerkrentmeesters heeft al een toekomstvisie voor de komende jaren op papier gezet. Nu moet dit gevolgd worden door een beleidsplan voor ons als gemeente. Daarin zal een aantal zaken aan de orde moeten komen, zoals pastoraat, diaconie, kerkdienst en liturgie, kerk en jeugd, vorming en toerusting, kerk naar buiten, enz. In de kerkenraad hebben we de onder-

werpen verdeeld onder een aantal werkgroepen. De bedoeling is, dat de verschillende werkgroepen rond de zomer over elk onderwerp een discussiestuk ter bespreking zullen aanbieden aan de kerkenraad. U zult op de hoogte gehouden worden van het verdere verloop van de ontwikkeling van dit beleidsplan.

De kerkenraad is verheugd u te kunnen meedelen, dat in de dienst op 1e Paasdag, 11 april vier gemeenteleden in het ambt bevestigd zullen worden. Mw. van Veeren zal diaken worden, dhr. den Hoedt wordt ouderling. Ook de heren Rietbergen en Roest, beide nu al kerkrentmeesters, zullen in het ambt van ouderling bevestigd worden, voor de duur van urgentie, dat wil zeggen tot het moment, dat er

ingewerkte opvolgers voor hen beschikbaar zijn.

De komende maanden zullen in het teken staan van de vereniging van onze beide kerken op plaatselijk niveau. In deze periode liggen er veel taken te wachten voor de kerkenraad en het is erg prettig, dat de kerkenraad nu weer versterkt wordt met de nieuwe ambtsdragers!

Ds. Venemans zal van 18 april tot 1 augustus studieverlof opnemen. Ds. van den Berg zal voor hem in noodgevallen waarnemen.

Op 13 april volgt weer een nieuwe kerkenraadsvergadering. Over de agenda wordt nog overleg gevoerd.

Carin te Hoonte

Activiteiten

Passage

De afdeling Watergraafsmeer van passage nodigt alle leden en belangstellenden hartelijk uit voor de aprilbijeenkomst, die wordt gehouden op 15 april om 20.00 uur in het trefcentrum van Tabitha, Ingenhouszhof 15. Deze avond komt Mw. W. Hersbach een lezing met dia's houden over: "Verborgene schoonheid achter het grachtenpand".

Het bestuur

Agenda

- donderdag 1 april 20.00 uur Pythagorasstraat 119: kontaktavond Pythagorasbuurt
- dinsdag 13 april 19.45 uur in De Bron: vergadering kerkenraad
- woensdag 14 april 15.00 uur Bastingsstraat 11 Diemen: kontaktmiddag Archimedesbuurt
- woensdag 14 april 20.00 uur Simon Stevinstraat 33: kontakt-

avond Wakkerbuurt

- maandag 26 april 19.45 uur in De Bron: vergadering moderamen

Bijeenkomst PCOB

Op woensdagmiddag 14 april a.s. houdt de PCOB (Protestants Christelijke Ouderenbond) een bijeenkomst in de Bron, Hugo de Vrieslaan 2. Onderwerp "Wat doet Pro Rege voor onze militairen nationaal en internationaal?". Pro Rege heeft zowel in het binnen- als buitenland opvangtehuizen voor onze militairen. Hier kunnen de militairen terecht voor ontspanning maar ook voor een goed gesprek. In gebieden waar spanningen heersen is Pro Rege aanwezig. In Irak heeft men vier homes! Pauline Voorsluys zal vertellen over dit werk en na de pauze vertoont zij hierover dia's. Inloop 13.45 uur, aanvang 14.00 uur. Ook niet leden zijn van harte welkom

Bustocht PCOB

Een mooie tocht staat op het programma op dinsdag 18 mei. De tocht gaat naar de Betuwe met bezoek aan een originele tingieterij. Kosten 32 euro per persoon, inclusief twee maal koffie met gebak, bezoek tingieterij (u krijgt een souvenir mee) en warme lunch. Vertrek 8.15 uur van de Bron. Aanmelden vóór 1 mei 2004 door inlevering van een ingevulde en ondertekende girokaart ten name van PCOB Afd. Oost, Torricellistraat 21-1, 1097 PA Amsterdam, onder vermelding "bustocht". Bij voldoende deelname vullen wij het gironummer in en vindt de overschrijving plaats. Girokaart inleveren bij mevr. T. Mentink, Torricellistraat 21-1 of heer F. Degen, Pythagorasstraat 119. Nadere informatie bij mevr. Mentink, tele£ 6655339.

Eerste virtuele kerkgemeenschap

Het bisdom in Oxford opent binnenkort de virtuele deuren van de eerste online kerkgemeenschap ter wereld. Naar een webpastoor wordt nog gezocht.

Het idee voor de zogenoemde i-Church, voor zover bekend de eerste ter wereld, is afkomstig van de Engelse predikant Richard Thomas van de Church of England. "Het biedt mensen de mogelijkheid om hun geloof te praktiseren zonder onderdeel te zijn van een traditionele kerk", aldus Thomas. Volgens de predikant geeft 51 procent van de Engelse bevolking aan lid te zijn van de Church of England, maar bezoekt slechts 8 procent ook daadwerkelijk de

kerk. "Omdat internet een belangrijke invloed heeft op de gemeenschap, zouden we falen in onze opdracht als we geen spirituele gemeenschap op internet aanbieden voor mensen die elkaar voornamelijk op internet ontmoeten", aldus Thomas tegenover BBC News.

Naast een liturgie, bijbelstudie en gebeden op internet gaat de kerk ook lijfelijke ontmoetingen organiseren in het hele land. Overigens worden er overal ter wereld al langer diensten online uitgezonden. Hier betreft het echter een weergave van een fysieke dienst.

Cursus Zin geven aan zorg verlenen

Het diaconaat van de Protestantse Gemeente van Amsterdam organiseert in samenwerking met Markant, steunpunt Mantelzorg, een cursus voor mantelzorgers om nieuwe inspiratie op te doen bij het zorgen voor hun dierbaren. U verleent zorg aan uw chronisch zieke partner of verzorgt een gehandicapt kind of houdt een oogje in het zeil bij uw ouder wordende ouders. Het zorgen is een deel van uw leven geworden, een vanzelfsprekende zaak. Dit kan u veel voldoening geven, maar op den duur ook uitputtend en zwaar worden. Waar vindt u bronnen voor nieuwe inspiratie en zingeving voor de dagelijkse inspanning? Waar vindt u lotgenoten, mensen die één woord nodig hebben om te begrijpen wat u bedoelt? De lei-

ding is in handen van Corrie Rijkers, diaconaal consulent met assistentie van Fredy Nijenhuis, die werkzaam is geweest in de zorg. Bewegingsdocent/theoloog Riette Beurmanjer en staffunctionaris bij Markant, Trudie Nieuwendijk zullen ook hun medewerking verlenen. U ontvangt tevens de gids voor mantelzorgers en een reader met verhalen en gedichten.

Plaats: kerkgebouw De Bron. Data 6, 12, 19 en 26 mei van 9.30 – 11.30 uur. In het najaar volgen nog twee ochtenden. Indien u op pas nodig heeft dan proberen wij daar een oplossing voor te vinden. Inlicht. En opgave bij Corrie Rijkers tel: 699 28 84 of c.rikkers@diaconi.org

Actie Kerkbalans 2004

Met betrekking tot de gedane toezeggingen kan de Hervormde Kerkvoogdij melden dat wij dit jaar tot eind februari, uitkomen op een bedrag van € 36.740. Dit betreft toezeggingen van 159 personen, hetgeen neerkomt op een gemiddelde van ongeveer € 230.

Voor 2003 was dit gemiddelde ongeveer € 215. In 2004 dus een toename van 7%. In dit opzicht een positieve ontwikkeling, waarbij wij wel met nadruk moeten aantekenen dat het totaal aantal toezeggingen en het totaal toegezegde bedrag ook dit jaar ten opzichte van vorig jaar wederom is teruggelopen. Een tendens die wij helaas al enige jaren achtereen moeten constateren.

Voor de goede orde: in bovenstaande bedragen zijn niet begrepen onze leden die bijdragen zónder een toezegging te doen. Wij hopen dat ook hier het gemiddelde hoger zal liggen dan vorig jaar. Er is daarnaast ook een belangrijke groep mensen die wel benaderd is, maar die om wat voor reden dan ook niet gereageerd heeft. Aan hen zouden wij willen vragen dit alsnog te doen:

- door middel van een toezegging, of
- door aan te geven waarom een reactie is uitgebleven.

U kunt dit doen door de in januari bij u bezorgde Kerkbalansformulieren te gebruiken en in te sturen of anderszins. Hoe u ook reageert, hartelijk hiervoor.

Namens uw Kerkvoogdij,

W.Ch. van Veeren

Schaatsen op de Jaap Edenbaan

Datum: 1 maart 2004

14:00: we gingen verzamelen. Brian was er, Evelien, Sara, Max, Godelieve, ik, Jochem en anderen. De moeder van Brian en de moeder van Sara gingen ook schaatsen.

14:10: na het aantrekken van onze schaatsen gingen we rondjes doen.

14:20: we hadden al een paar rondjes geschaatst en moesten even terug komen om wat te eten en te drinken (snoep en siss) of aas).

14:25: we gingen weer verder schaatsen. Ik ging samen met Sara en een ander meisje uit de tienersdienst schaatsen. Na een paar rondjes ging ik nog even met Brian schaatsen en dan nog even met Evelien. Tijdens die rondjes zag ik het broertje van Sara schaatsen. Hij kan best goed schaatsen voor zijn leeftijd. Ondertussen maakte de moeder van Brian foto's.

14:30: we hadden een paar rondjes geschaatst tot dat mijn linker voet helemaal vol blaren zat. Brian

vond het niet leuk dat er meerdere kinderen veel meer Rondjes schaatsten dan hij zelf

15:00: we mochten weer iets gaan eten: dit keer chips.

15:10: weer gingen we een paar rondjes schaatsen en waren al moe.

15:27: na een paar rondjes ging ik even uitrusten.

15:31: ik ging nog eens alleen een rondje.

15:33: ik, Sara en nog een tienermeisje en mijn zusje gingen een paar rondjes schaatsen tot mijn zusje weg ging.

15:57: de laatste minuten mochten ik en Godelieve van de moeder van Brian nog één rondje schaatsen. Het duurde precies twee minuten.

15:59: we gingen onze schaatsen uitdoen. Eén minuut later ging gelijk de fluit dat de mensen van het ijs moesten. En als je voor de tweede keer geen drinken had ge-

kregen dan kreeg je het nu.

16:05: we gingen daarna tegen de muur staan en een foto maken.

16:15: we waren in het restaurant en mochten daar iets eten. Ik en Evelien namen pannenkoek. Zij nam pannenkoek met spek en ik met appel. Het was zo groot dat ik bij de helft al vol zat maar toch at ik alles op. En als drinken nam ik chocomelk met slagroom. verrukkelijk.

Hier zijn de namen van wie ik nog weet hoeveel ze Rondjes ze hadden geschaatst:

1 ik en Sara hadden 30 rondjes geschaatst dus 12 km; moet je na gaan hoeveel dat is!

2 Godelieve had er 18 en ik denk Brian ook.

3 Evelien had er meer dan 10 maar ze weet niet meer hoeveel het was.

4 Max had er 5, best goed

Dit was mijn verslag. Ik hoop dat u er van heeft genoten

Louise van Britsom

Schaatsfeest op de Jaap Edenbaan

Op 1 maart vond weer het jaarlijkse schaatsfeest plaats op de baan. De kindergroep was kleiner dan vorig jaar, ook moesten wij helaas Oma en Opa Peereboom, onze trouwe supporters missen. Wij hebben aan u gedacht in deze moeilijke dagen en wensen u beiden en de familie heel veel sterkte toe. De regio was als vanouds in handen van Hetty met alle zorg. Het was druk op de baan, maar toch deden de kleintjes erg hun

best, ook de moeders. Het gaat toch om de gezelligheid, foto's werden er genomen en ook de oudjes waren weer van de partij: Guus Westra weer goed hersteld van een ongeluk op de fiets, draaide weer goed mee, gelukkig. Ook onze nieuwe deelnemer op zijn zeer oude zwierschaatsen was een klasse apart. Die schaatsen moesten net zo oud zijn als de leeftijd van dhr. De Wijs. Hij vertelde mij dat het alleen maar goed ging met

draaien naar links, rechts ging niet meer, maar ook de wereldkampioenen trainen daar nog steeds op. U kunt hem bewonderen op de maandagmorgen op het krabbelbaantje (de toegang is vrij). Als sluitstuk natuurlijk het patatdiner aan de grote tafel. Voor mij altijd nog het klapstuk van de middag. Hetty en ook de moeders erg bedankt voor al jullie zorgen.

Piet Beffers

Hondengeblaf aan de Middenweg

Op 30 september 1935 opende Prinses Juliana op Middenweg 333 de geleidehondenschool van het Koninklijk Nederlands Geleidehonden Fonds (KNGF). Door de jaren maakte geleidehondenschool van alles mee: in 1960 kreeg de school, voor haar 25-jarig bestaan, vier Labradorpups van een Engelse geleidehondenschool en in 1961 stagneerde de aanlevering van honden omdat hondsdolheid uitbreekt. Toen de school in 1974 40 jaar bestond, waren inmiddels 2500 geleidehonden afgeleverd. Maar in 1982 moesten de honden vanwege een forse huurverhoging de Middenweg verlaten. Zij verhuisden naar een nieuwe locatie in Amstelveen die 50 jaar na de eerste keer wederom wordt geopend door Prinses Juliana. Seniorinstructeur Frans Heitz werkt al vele jaren bij het KNGF. Hij is zeker geen onbekende in de Watergraafsmeer, on-

dermeer omdat hij heeft meegewerkt aan het tv-spotje voor het fonds. Het merkt dat veel mensen uit de buurt het hondengeblaf aan de Middenweg nog steeds niet zijn vergeten. Zo vroegen mensen hem ooit of hij de honden in de nachtelijke uren niet eens wat minder kon laten blaffen. En dat terwijl het KNGF al zeven jaar daarvoor van de Middenweg was betrokken! Maar ja, na 49 jaar op de Middenweg te hebben gezeten, is het niet verbazingwekkend dat het KNGF nog steeds een begrip is in de Watergraafsmeer, waar de trainers nog steeds met honden in opleiding komen lopen.

Gonny Verschut-Verhoogd

Voor meer herinneringen aan onze buurt kunt u een kijkje nemen op de buitengewoon leuke website www.geheugenvanoost.nl. Red

Fluisteren in groene tuinen

Toen de oorlog zich uitbreidde verviel het leven in een ramp, waren mensen miserabel. Wij vluchtten van ons land de zee op. Onze eigendommen achterlatend, in kleine boten vluchtten wij. Gelukkig scheen een schitterende ster ons aan. Nederland hielp ons materieel en spiritueel. Ons leven werd met geluk heropgebouwd. Onze kinderen en kleinkinderen leven met succes. Tijdens de laatste periode van ons leven, leven we niet meer in angst!

*Nguyen Thi Anh
Bron: Gedichten van oudere
Vietnamese vluchtelingen*

Protestantse Kerkdag

Onze gemeente heeft een brief ontvangen van het Landelijk Diensten Centrum over de komende Kerkdag. Hoewel het nog ver weg lijkt, wil het centrum u nu alvast informeren over de te houden Protestantse Kerkdag op 12 juni in Utrecht.

Voor de gehele breedte van onze Protestantse Kerk in Nederland wordt op zaterdag 12 juni een grote bijeenkomst georganiseerd, deels in de Jaarsbeurs en deels in de kerken van Utrecht. Deze Protestantse Kerkdag draagt het thema: "Hoop doet leven". De dag is bedoeld ter inspiratie en toerusting van zowel ambtsdragers

als gemeenteleden. Tevens vormen daarbij ontmoetingen met afgevaardigden van zusterkerken in Nederland en uit het buitenland een wezenlijk onderdeel. Ook zijn belangstellenden van buiten de kerken van harte welkom.

Ruim van tevoren zal het volledige programma van deze Kerkdag bekend worden gemaakt. De dag zal een keur van onderwerpen bevatten, die de vele aspecten van het kerk-zijn laten zien: missionair, diaconaal, pastoraal en liturgisch. Op de dag zelf is plaats voor 15.000 deelnemers, die aan de diversen programma-onderdelen deel kunnen nemen. De toegang

bedraagt € 20,00 per persoon. Mocht dit bedrag een probleem zijn, dan is een kleinere bijdrage ook mogelijk.

Het LDC hoopt, dat er vanuit elke (wijk)gemeente rond de tien vertegenwoordigers aan de Protestantse Kerkdag zullen deelnemen. Er wordt dan gedacht aan ambtsdragers, maar ook aan niet-kerkenraadsleden en zeker ook aan jongeren. Over de wijze van aanmelden voor deze dag volgt later meer informatie, maar mocht u nu al belangstelling hebben, dan kunt u dit uiteraard aan onze kerkenraad laten weten.

Avondmaalsviering: in de kring of lopend

Zoals u in het verslag van de kerkenraad van januari in het vorige nummer van MeerZicht al hebt kunnen lezen, heeft de kerkenraad besloten de gang van zaken bij de viering van het Heilig Avondmaal te wijzigen. De laatste jaren werden de kringviering en de lopende viering afgewisseld. Bij de evaluatie bleek de kringviering wat rommelig te verlopen. Meestal waren er te veel deelnemers om een kring voor de stoelen te vormen. Het komt ook regelmatig voor dat we teveel op een kluitje blijven staan aan een van de zijkanten. Bovendien werd het bezwaarlijk gevonden dat de dienst in de kring wordt afgesloten, zodat we met het liedboek in de hand ook het brood en de beker moeten aanpakken.

Hoewel er veel voor een kringviering pleit, hebben we toch op praktische gronden gekozen voor een lopende Avondmaalsviering. Het is dan ook duidelijker, dat wie dat wil naar rechts kan lopen, in de richting van het doopvont, om het brood in de vorm van een stukje matze in te dopen in de beker. Om deze indoopbeker duidelijk te onderscheiden van de drinkbekers, wordt hiervoor voortaan de aardewerk beker gebruikt van het avondmaalsstel, dat elke zondag op de tafel staat. Er is echter één Avondmaalsviering per jaar die wel in de kring plaatsvindt, en wel op de avond van Witte Donderdag. Het aantal kerkgangers is dan wat kleiner dan op zondagochtend, zodat er zon-

der bezwaar een kring gevormd kan worden rond de tafel en voor de stoelen. Ook dan geldt, dat wie liever het brood wil indopen in de beker dan te drinken uit de beker, aan de rechterkant, dat is achter het doopvont, in de kring moet gaan staan. Dus op donderdagavond 8 april vieren we het heilig Avondmaal in de kring, maar op zondag 18 juli, zondag 19 september (in de Hofkerk) en zondag 5 december kiezen we voor een lopende viering. We hopen dat door dit besluit de vieringen voortaan wat minder rommelig en meer stijlvol verlopen.

B.A.V.

Palestijnse christenen knel tussen Israël en islam

Voor een Palestijns christen lijkt het alsof God met dubbele tong spreekt: „Eerst zendt Hij ons zijn Zoon en vertelt dat we bij zijn volk horen. Nu zeggen de Joden dat dat toch niet zo is. Eerst zegt God dat we delen in de erfenis van Abraham, maar nu blijkt dat niet voor de belofte van het land te gelden". Met dit voorbeeld schetste dr. Bernhard Reitsma zaterdag één van de dilemma's van de Palestijnse christen. Het symposium over 'In de klem, christenen tussen Israël en de Islam' werd georganiseerd door Soteria, het kwartaalblad voor evangelische theologische bezinning, ter gelegenheid van haar twintigjarig bestaan. Palestijnse christenen zitten vaak letterlijk in de knel tussen Israël en de Islam, maar ook westerse

christenen vinden het niet altijd gemakkelijk hun standpunt te bepalen. De sprekers zetten in hun inleiding lijnen uit, waarover in workshops en plenair gediscussieerd werd. Reitsma woont en werkt in Libanon als theologiedocent. Toen hij daar de vraag stelde wat de taak van de kerk is temidden van de islam, was het antwoord eensluidend: overleven. Toen hij opperde dat de kerk misschien een roeping kon hebben, werd hij meewarig bekeken. Het overlevingsprincipe brengt twee houdingen met zich mee. Sommige Libanese christenen proberen zoveel mogelijk met de moslims samen te werken en hebben daarom ook een kritische houding tegenover het Westen. Anderen zetten zich af tegen de islam, ook in hun gedrag (op straat eten tij-

dens de ramadan, gebruik van alcohol) en hebben een veel opener houding naar het Westen. De eerste groep verzet zich dan ook tegen Israël, al zijn ze door het Oude Testament met Israël verbonden, de tweede groep maakt gebruik van Israël om zich met name de Islam van het lijf te houden. Reitsma: „Om een standpunt te bepalen is het noodzakelijk eerst meer inzicht te krijgen in de islam. Is die werkelijk zo gewelddadig als ons nu voorkomt of is op vreedzame wijze de islam uitdragen wezenlijk voor dat geloof? Zijn wij terecht bang voor de islam of kunnen we ons verlaten op onze God, de enige waarheid?"

*Uit Nederlands Dagblad
van 15 maart 2004*

Alle Nederlandse godshuizen nu op internet

Financiën

Kerk nodig, of een sjoel? Waar vind ik die moskee, dat kapelletje? Waar staat een hindoetempel? En sindsn wanneer? Vanaf gisteren staan ze allemaal op internet, 15 000 stuks, godshuizen van ruim honderd kerkgenootschappen in heel Nederland.

Onder de verzamelde gebouwen zitten ook godshuizen die een andere bestemming hebben gekregen, of sinds circa 1800 zijn afgebroken of verwoest.

Al jaren verzamelt ing. J. Sonneveld de gegevens over oprichten en verdwijnen van dergelijke ge-

bouwen voor de Inventarisatie Kerkelijke Gebouwen Nederland. Nu verschijnen die niet papier maar op de site van het Historisch Documentatiecentrum voor het Nederlands Protestantisme van de VU (www.vu.nl/hdc).

De database is vooral bedoeld voor kerk- en kunsthistorici en regionale onderzoekers. Met de publicatie op internet hoopt Sonneveld een grotere groep (amateur) historici te bereiken.

De afgelopen maand ontving ik voor de kerk van verschillende gevers in totaal € 20 voor de preek op schrift. Hartelijk dank.

B.A.V.

Bron: Trouw

Mag ik even...

Met ontroering lezen we in Meer-Zicht de toespraak van ds. Van den Berg naar aanleiding van de herdenkingsdienst van Henk van Ruller. Die droom, die uiteindelijk werkelijkheid was geworden, kan ons ook hoopvolle gedachten geven. Als wijzelf, hetzij vroeg of laat afscheid van ons aardse leven moeten nemen. Eens overleed mijn liefste tante op 78-jarige leeftijd. Zij heeft in haar leven veel voor de familie en in het bijzonder voor neven en nichten betekend. Alsof wij haar kinderen waren, ze was nooit getrouwd geweest en had een zorgzaam leven gehad. Vroeger was ze o.a. zondag schoolleidster, zij zorgde tot het einde voor opa en kwam noch op haar 48e als hoofd van de linnenkamer ergens in een ziekenhuis te werken, voordien was zij thuisnaaister. Haar laatste levensjaren werd ze verzorgd in een verpleeghuis (dementie). Toen de begrafenis daar was, wilde ik ook graag wat zeggen tijdens de dienst, (had dat van te voren niet op

kunnen geven). Het zou teveel uitlopen, dus werd het afgewezen. Na enig overleg werd mij gezegd dat ik het dan maar op het kerkhof moest doen, nou, daar heb je wel

even moed voor nodig! Gelukkig was daar een microfoon aanwezig. Onderstaand gedicht, Laatste Reis van Jan Sleeboon heb ik voor mogen dragen.

Ik weet niet hoe het zijn zal in die dagen,
wanneer ik sloop ga voor de laatste reis:
zal dan mijn schip de laatste storm verdragen
en landen aan Gods paradijs?

Want ik weet niet hoelang de tocht zal duren
en welke haven ik voorgoed verlaat.
Zal ik dan zwijgend in de verte turen
en alles wat ik schreiend achterlaat.

Niet zachtjes langs de reling horen klagen?
Of zal de wind hoog gillend in de mast,
alleen de stem van storm en branding dragen
waarin mijn ziel zich van zijn angst ontlast?

Neem mij, Heer God, het roer uit handen
en laat mij zingend op de voorplecht staan.
Dan zal mijn schip niet op de rotsen stranden,
maar veilig in uw haven binnengaan.

T.Kattouw-Lub

Verloren en zoekgeraakte sokken weer herenigd

Ik kreeg het vochtige-ogengevoel zoals bij het TV-programma "Spoorloos".

Kasten doen is een vaste jaarlijkse bezigheid waar ik nooit meer van los kom. Zo kom ik altijd weer dingen tegen waarvan ik nu denk: 'Waarom heb ik dat toen in vrede-naam bewaard?'

Foto's van vakanties waar mensen op staan die mij vreemd zijn. Ansichtkaarten van reisgenoten die ik ben vergeten. Hun namen staan er wel bij, maar hun gezichten zou ik niet meer herkennen als ik ze op straat zou tegenkomen.

Wat moet ik met al die dingen die mij niets meer zeggen. Weg er maar mee. Als ik er nit meer ben, zadel ik mijn kinderen ermee op. Al jaren is er in de linnenkast een doos met sokken en sokjes. Eén van elk, zielig zonder de andere. Wat moet ik ermee? Nostalgie? Zet dit maar weer terug in de kast. De volgende dag een andere kast: een zak vol lappen en lapjes. Ik herken er nog wel iets van. Een eens afgedragen schort waarvan de achterkant nu nog in in de lappenzak zit. De stukken van een handdoek die in het midden is versleten. De goede uiteinden geknipt

voor washandjes.

Hoopvol keerde ik de zak helemaal leeg, opzoek naar nog meer verborgen schatten, wachtend op hervonden geluk. En jawel hoor, achtmaal vielen er sokjes uit die bij een eenzame sokje hoorde. De twee sokjes die bij elkaar hoorden vielen elkaar in de armen, bij wijze van spreken. In ieder geval kreeg ik het gevoel als bij het einde van Spoorloos, zodat ik de sokjes als in een waas zag.

Het was niet de hereniging die daartoe leidde. Het was het gevoel van te laat, onherroepelijk te laat. Waarom dan toch treurig. Zoveel jaar hadden die meeste sokken en hun hervonden wederhelften doorgebracht in de kast of de zak dat de voeten waarvoor ze bestemd waren hen ontgroeid zijn. Ze passen niet meer, de sokken zijn te klein geworden. Eindelijk zijn ze weer bij elkaar op hun bestemming, bij hun partners is het te laat! Achtmaal zinloze hereniging. Al die sokken die in een doos en in een zak in een slaapkamerkast al die jaren gewacht hebben. De rode met de beige noppen, de donderblauwe met het vliegtuigje, de antracietkleurige met strepen, de wit-

te met een grijze V, de gele met het zorgvuldige stopje aan de hiel. Ik ken ze nog door en door. Elke wee weer kwam ik ze tegen als ik de was deed. Elke week weer kwam ik er een tegen die alleen was. Elke week gooide ik ze in een zak omdat ik de hoop nooit zo snel opgeef. En terecht, zoals nu maar weer bleek. Toch bleef de tevredenheid uit en drupten tranen van heimwee over de verstrengelde sokken. Objectief was er een winwinsituatie: sokken tevreden, meer sokken in omloop, kinderen gegroeid. Toch kwamen er tranen vanuit een gevoel van verlies. 's Ochtends in het park had ik twee hummels in rode jasjes achter hun moeder aan zien waggelen. Ik liep vlak langs ze en ze voelden als onbereikbaar. Een voorbijge tijd, een andere wereld waar ik voor altijd uitgegroeid ben en niet meer terug kan. En die te kleine sokken wreven me dat nog weer in.

Frederika A. de Baat - Visser

't Hoeckhuys

Deze maand borduren wij (soms letterlijk) voort op het bekende stramien: Bingo op vrijdagmiddagen blijft knallen, Crea Thee op maandagmiddag is al een aardig gezellige handwerk-inloop aan het worden, de Zondagmiddaginstuif heeft steeds weer een nieuwe verassing in petto.

Dat betekent niet dat we niks nieuws kunnen verzinnen, maar dat we ook af en toe de activiteiten willen laten groeien om te kijken welke vorm uiteindelijk de beste

blijkt.

Wist u trouwens dat de Formulierenbrigade er ook voor u is? Elke woensdag hebben zij zitting in De Open Hof. U kunt bij hen terecht voor het invullen van allerlei formulieren, waaronder o.a. belasting-aangiften, huursubsidievraag en ziekenfondsformulieren. Eerst een afspraak maken bij de receptie van De Open Hof is wel even nodig. Dit kan via telefoonnr. 46 23 333.

Voor de senior-buurtbewoners die een extra steuntje in de rug bij het dagelijks leven goed kunnen gebruiken hebben we in 't Hoeckhuys ontmoetingsgroepen onder professionele begeleiding. Er zijn speciale dagen voor mensen met een gehoorstoornis, voor mensen met een visuele handicap en aparte dagen voor mensen die geheugenproblemen hebben. Informeert u eens naar de mogelijkheden.

Stille zaterdag

't Is morgen Pasen - God, maar overal is dood;
en zou ik dan van leven moeten spreken?
Mijn denken blijft bij Goede Vrijdag steken,
want daar leed Jezus onze diepste nood.

't Is morgen Pasen - maar waar blijft de zon
die onze zieke wereld kan genezen?
Ik sta met Uw discipelen in angst en vrezin
bij 't lege graf, waar 'k U niet vinden kon.

't Is morgen Pasen - feest van het gericht
dat U gevoerd hebt tegen dood en lijden,
feest van voorbijgaan van de dood, feest van bevrijden;
Heer, doe ons opstaan in Uw levenslicht!

Elisabeth- bode

Het eerste kwartaal van 2004 is
weer voorbij. Enkelen van u die
de Elisabethbode ontvangen heb-
ben nog niet betaald. Wilt u zo
vriendelijk zijn dit zo spoedig mo-
gelijk te doen? Het gironummer is
4811564, ten name van Gerefor-
meerde Kerk Watergraafsmeer,
Curiestraat 18, Amsterdam. Het
bedrag is € 23,75. Uiteraard mag
u dit naar boven afronden, zodat
wij ook aan die mensen een Eli-
sabethbode kunnen geven die het
helaas niet zelf kunnen betalen.
Hartelijk dank voor uw medewer-
king.

Rina Bodzinga- Visser

Straatkinderen

"Een geven op straat. Geen keus,
overleven als doel. Niet weten hoe
het verder gaat. Verlies van jezelf,
je eigen gevoel. Dag na dag voch-
ten voor eten, iets waar eik mens
recht op heeft. Maar vecht je niet?
Ben jij hét die het niet overleeft. 's
nachts het grootste gevaar, het
machtsspel is begonnen. Elke och-
tend de zon zien opkomen is een
nacht overwonnen".

Ik heb een stukje van het straatle-
ven in de wijk Hilbrow in Johan-
nesburg, mogen meemaken. Kin-
deren die bedelen om geld en
eten. Twee maal per dag wordt er
in de plaatselijke kerk voedsel uit-
gedeeld. Ieder kind krijgt een oud
blik waar soep in wordt gedaan
met daarbij een beker thee. Lange
rijen kinderen wachten op zijn
deel.

Iedereen heeft in de wijk Hilbrow
een plek op straat om te leven. Het
is als het ware in bendes inge-

deeld. Bewaak je deze plek niet,
ga je er onder door. Een leven vol
geweld, verkrachtingen, drugs en
drank. Kinderen die op allerlei ma-
nieren lijn proberen te verzamelen
om op te snuiven. Zo kunnen ze
het stukje werkelijkheid even ver-
geten.

De straatgoot wordt gebruikt als w.
c. Een stank van urine en ontlas-
ting zwermt over de straten. Als je
geluk hebt heb je een oude uit el-
kaar gevallen matras om op te sla-
pen.

Meiden als jongens verkleed om
zichzelf te beschermen. Maar voor
hoelang?

Een leven dat wij never-nooit kun-
nen voorstellen. Elke avond als ik
in mijn bed lig, onder een warme
deken met een kop thee naast me,
gaat het echte gevaar voor deze
straatkinderen beginnen. Geen
bed, geen eten, dichtbij elkaar en
maar hopen dat ze deze nacht niet

verkracht, mishandeld of bestolen
zullen worden. En dan maar weer
hopen dat de zon snel weer op
komt.

Negentig procent van de straat-
mensen heeft aids. Er zal een dag
komen dat ze zullen overlijden. Is
het niet door geweld, dan wel door
deze vreselijke ziekte. Het enige
wet ik op dit moment voor deze
mensen kan wensen, is dat er een
prachtige hemel voor ze open
staat. Een hemel vol warmte, liefde
en vrijheid.

Want dat is iets waar elk mens
recht op heeft?

Het is toch niet te geloven dat dit
leven in 2003 nog steeds moet be-
staan. Waar is het gevoel van de
mens gebleven. De kracht en sa-
menwerking om dit te stoppen?

Hiske Faber

Diensten

Zondag 4 april 2004

De Bron, 10.00

Voorganger: Ds. Kees vd Berg

Geen jeuddiensten

Collecte: Kerkinactie binnen- en buitenland

De Open Hof, 10.00

Voorganger: Pastor W. van Wageningen

Donderdag 8 april 2004

Witte Donderdag

De Bron, 19.30

Voorganger: Ds. Ab Venemans

Collecte: ouderenwerk

Vrijdag 9 april 2004

Goede Vrijdag; Passiedienst

De Bron, 19.30

Voorganger: Ds. Kees vd Berg

De Open Hof, 10.00

Voorganger: Ds. Ab Venemans

Zaterdag 10 april 2004

Stille Zaterdag; Avondgebed

De Bron, 19.30

Voorganger: Ds. Kees vd Berg

Zondag 11 april 2004

Pasen

De Bron, 10.00

Voorganger: Ds. Ab Venemans

Nevendienst: Petra Bloem en Tanja Claassen

Geen tienerdienst

Crèche: Monique Roest

Collecte: paascollecte

Gebedsgroep

De Bron, 16.30

Studieverlof

Van 17 april tot 31 juli ben ik niet voor werk in de gemeente beschikbaar. Deze tijd zal ik benutten voor een korte vakantie, maar bovenal voor studie, want het is het vijfjaarlijkse studieverlof, dat de kerkorde van onze kerk aan de predikanten toekent. Van de resul-

Zondag 18 april 2004

De Bron, 10.00

Voorganger: Ds. Kees vd Berg

Geen jeuddiensten

Collecte: onderhoudsfonds

Zondag 25 april 2004

De Bron, 10.00

Voorganger: Pastor M.A. van Galen- van Veen

Nevendienst: Kinderen blijven in de kerk

Geen tienerdienst

Geen crèche

Collecte: theol. vorming gemeentelieden

Zondag 2 mei 2004

De Bron, 10.00

Voorganger: Ds. J.C. van Dijke (gastpredikant)

Geen jeuddiensten

Collecte: Oeganda

De Open Hof, 10.00

Voorganger: Pastor M.A. van Galen- van Veen

Gebedsgroep

De Bron, 16.30

Zondag 9 mei 2004

De Bron, 10.00

Voorganger: Ds. J. Korf

(gastpredikant)

Nevendienst: Ria van Gerven en

Hetty Peereboom

Tienerdienst: Gezamenlijk eten na de dienst

Crèche: Tineke Blaauwboer

Collecte: bijdrage instellingen

taten van mijn studie hoop ik in het najaar verslag te doen in het kerkblad. Mocht u in deze periode een predikant nodig hebben, kunt u een beroep doen op collega van den Berg.

B.A.V.

Mokum zingt

Op zondag 14 maart in de Oosterkerk aan de Wittenburgergracht zingt Mokum liederen op weg naar Pasen. Onder leiding van Paul Valk en Henk Verhoek. Iedereen van harte welkom om 16.30, de repetitie begint om 15.30.

Paasontbijt

Graag nodigen wij u uit voor het paasontbijt, in de kerk op zondag 11 april. Aanvang: 8.00 uur.

U kunt zich vóór 7 april per telefoon opgeven bij:

Matthie Buikema 692 61 02

Sarie Verbeek 665 30 35

Emmy Jansen 692 27 29

Paascollecte

Ook dit jaar staat de Paascollecte weer op het rooster. Hiervoor worden onze kerkleden weer benaderd met een landelijke folder en een acceptgiro.

Uit de opbrengst draagt onze gemeente bij in het landelijk kerkenwerk in een heel breed perspectief. De hiervoor genoemde folder geeft aan waarin onze kerk bijstand kan verlenen. Lees de folder er maar eens op na en, als het even kan, vult u dan de acceptgiro in. Hartelijk dank dat u wilt meehelpen!

W.Ch. van Veeren